

1893-2007

Gyülekezeti Hírmondó

2007. Nyár
3. évf. 2. szám

Igei köszöntő

Az apostol arra hív, hogy a teherhordozásnak kettős igazságát lássuk meg, amelyek egymással nincsenek ellentmondásban. Egyrészt azt, hogy vannak olyan terhek, amelyeknek hordozásában segíthetnek a másoknak. Legyen erre szemem, lássam meg a másik terhét, és ajánlom fel segítségemet. És a teherhordozónak legyen annyi alázata, hogy el tudja fogadni, hogy segít neki a testvér. Mert van, amiben lehet egymás terheit hordozni. Azonban azt is jelenti, hogy akkor is segítünk a másik terhét hordani, ha - a lelkigondozói szelídség lelkével magamat nem tartván többre, mint őt - figyelmeztetem, ha elesett. És akkor ez az útbaigazítás intése lesz, és újra be tudja tölteni a testvérem az Istentől rendelt feladatát, küldetését.

De az is igaz, hogy van olyan adag, fejadag, „porció”, olyan „teher”, ami nagyon személyre szabott, amitől nem szabad menekülnöm, amit el kell fogadnom, hogy egy próbaként az életemet gazdagítsa, hogy a Jézus útján való járásomban előbbre vezethessen. Ezt a terhet Jézustól kell elfogadjam, és akkor azt is meg

fogom látni, hogy a Tőle kapott teher gyönyörűsége.

Lássuk meg azt, testvéreim, hogy a Jézustól kapott feladatok annyira egyénre szabottak, hogy nem kell egymáshoz hasonlítgatnunk magunkat, - nekem az enyémmel kell majd egy napon Őelőtte elszámolnom. És az Úrban „dicsekvésem” akkor lesz, ha elvégeztem a Tőle nekem adott feladatot.

Végül láttuk, hogy a keresztyén élet: magvetések sorozata. De nagyon-nagyon sok magvetés olyan, hogy előre már kiszámítható hogy milyen lesz a termés! A bántásból rossz lesz. A Lélek szeretetével gyakorolt magvetésből áldás, gazdagodás, örök élet lesz!

Járjunk így a Jézus Krisztus útján, és akkor betöltjük a Krisztus szeretetparancsának törvényét!

Így legyen!

Ámen!

Dr. Balla Péter professzor 2007. május 13-án, a Galata 6:1-10. alapján elmondott igehirdetésének részlete

Az elmúlt években soha nem látott gondokat, tragédiák sorozatát okozták a nyári árvizek. Vajon az idei nyár mit tartogat számunkra?

Csokonai Vitéz Mihály: Az árvíz
Terhesedvén az ég felhős oszlopai,
Szakadoznak s széjjel válnak
nyílásai.
Rohanva omolnak az atmosférai
Függő tengereknek eláradt habjai.

Mínthogy a Jupiter szaggató
mennyköve
Vastag alkotmányán keményeket
löve,
Azonban a szelek csatája is jöve,
Bömböl a szomszéd hegy fellegtartó
töve.

A sebes patakok a víztől áradnak,
Sikoltó habjai hánykódva dagadnak,
Amely akadályok elébe akadnak,
Lerohanásától mind öszveszakadnak.

Bár amely nép a hegy hajlásait lakta,
Töltésit a duzzadt víz elibe rakta,
Mégis mindent öszvetördelt édes
lakta
Földén a mérgesen dúlól katarakta.

Kiveszi gyökerét a magos cserfának,
Melyek az erősség oszlopin állának,
Görgetvén lefelé a hegy oldalának,
Nékitte a már úszkáló csordának.

A barmokat szörnyű örvényibe nyeli,
A feldúlt házakat hátára emeli,
A kies téreket mélyen bévölgyeli,
Lésznek mindenféle prédáival teli.

Csak azért oszolnak széjjel a fellegek,
Hogy a színt megadván gyászszínű
szőnyegek,
Lássák a sok veszélyt a megborzadt
egek;
Ah! ennek láttára még jobban
remegek.

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük:

Bognár Luca Sarolta, Varga Zoé Palmira,
Bércesi Zsombor, Závoczki Anna Katalin,
Révész Balázs, Babai Laura Dóra, Babai
Máté János, Tordai Fanni, Babai József
Márk, Kovács Norbert Kristóf, Soós
Márton, Horváth Bendegúz Attila, Kálmán
Virág Julianna, Ajtai Valentin, Tamás
Dávid, Tamás Dorina, Vékony Bernadett
Felicia

Házasságukat megáldatták:

Hinkel Tamás és Győri Szilvia, Elek Zsolt
és Váci Gabriella, Berkó Lajos és Németh
Zsuzsanna, Horváth Ferenc és Prókaji
Ágnes

Konfirmáltak:

Berkó Lajos, Brandenburg Máté, Gyenes
Zoltán, Kasztovszky Marcell, Kővári
László, Kreisz János, Nagy Gergely,
Ölvedi János, Pordán Ákos,
Alvazír Mirjam, Bán Horváth Brigitta,
Benedek Csilla, Bohacsek Dóra, Gyenes
Julianna, Hoffmann Zsófia, Horváth
Andrea, Márkus Andrea, Michalik Éva,
Molnár Judit, Murguly Zsanett, Nagyné
Kőszegi Valéria, Ölvediné Nemes
Zsuzsanna, Pintér Piroska, Plihál Ágnes,
Prókaji Ágnes, Süle Zsuzsanna, Zolcsák
Ágnes

Eltemettük:

Geffert Józsefné, Gál István, Szócs Gyuláné, Lukács Istvánné, Dányi Gábor, Veres Vince, Dr. Rácz Antalné, Pozsga Károly, özv. Takaró Károlyné, Juhász Zsigmond, Józán Jolán, Mészáros Miklós, Pál Sándorné

Emmi néni

Igehirdetés özv. Takaró Károlyné temetésén

2007. június 5-én 15 órakor
az Erzsébeti temetőben

Kegyelem Néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Ő Szent Fiától, a mi Urunk Jézus Krisztustól, aki a feltámadás és az élet. Ámen

Fájó szívvel, de Urunk hazahívó szavában megbékélve búcsúzzunk **özv. Takaró Károlyné született Tóth Emma**, 82 évet élt asszonytestvérünktől, aki lelkipásztor – áldott emlékű Takaró Károly – férje mellett 40, összességében pedig közel 60 éven át szolgálta odaadó szeretettel és nagy hűséggel a Pesterzsébet-Központi Református Egyházközséget.

Isten Igéje szól hozzánk a Jelenések könyve 3. részének 5. versében:

„Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törölöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevééről az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt.”

Akitől most búcsút veszünk több volt, mint nagytiszteletű asszony, ő volt **mindnyájunk szeretett Emi nénije**, aki nagyon fog hiányozni. Fájdalmunkban mennyei látásra van szükségünk, ahogyan István vértanú megkövezése előtt látta a megnyílt eget, ahogyan Elizeus próféta imádkozott szolgájáért az ellenség által körülzárt városban: „Uram, nyisd meg szemét, hadd lásson!” (II. Királyok 6:17.) A szolgál ekkor látta meg, hogy tele van a hegyoldal tüzes lovagokkal és harci szekerekkel.

E gyászistentisztelettel egy időben látunk egy csodálatos és bensőséges mennyei ünnepet, ahol a győztes Jézus Krisztus tesz tanúbizonyságot hűséges szolgájáról az Atya és az angyali seregek előtt. Aki Őnéki szolgál, azt megbecsüli az Atya! Vigasz számunkra ez a megnyílt ég. Itt most siratjuk azt, ami elfogyott, ott pedig boldogan ünnepelnek. Itt most siratjuk az eltávozott szolgát, ott pedig ünneplik a győztest. Itt most Jézus Krisztus gyarló szolgája keresi a szavakat, ott pedig a feltámadott Krisztus tesz tanúbizonyságot mindennél hitelesebben az ő gyermekéről. E bizonyág mellett nekünk nem kell senkit beimádkoznunk a mennybe, nem kell méltatnunk Emi néni életét, hiszen Jézus bizonyágtétele önmagáért beszél.

Inkább keressük testvérünk győzelmének a titkát.

Győztes volt ő, igazi szárdiszi győztes. Ott szolgált az a kis mag, aki nem szennyezte be ruháját, s akinek egyetlen küldetése volt, erősíteni a halófélben lévőket. Isten népe elvész, ha nincsenek ilyen erősítők, hűséges szolgák, mint amilyen Testvérünk volt. Keressük hát az ő győzelmének titkait. Elöttem 5 titok lepleződött le.

1./ Olyan győztes volt, akit Krisztus szeretete győzött le!

Az áldott ébredés idején élete párjával együtt fogadta szívébe Krisztus szeretetét. Ezért láttuk őt mindig derűs szívvel és mosolyogva. Sohasem erőből szolgált. Ezt az első szeretetet soha nem hagyta el. Sokat szolgált, mindent elbírt, mert nagyon szeretett. Szerette megváltó Krisztusát, szerette övéit és a gyülekezetet. Így vette fel sokak gondját és baját. Szeretete mindenkit számontartott.

2./ Hallatlanul komolyan vette Isten Igéjét!

a) Komolyan vette az Ábrahámnak adatott áldó igéjét: „megáldalak... és áldás leszel.” Azonnal megértette, hogy az ő dolga nem az, hogy valamit tegyen Isten Országáért, hanem az, hogy az áldás közvetítője legyen, mint egy az égből a föld felé kitért ablak. Megértette, hogy Isten népe fel fog épülni. A háború során méltatlan dolgokra használt templom életre kelt, sőt falai bővültek az áldások nyomán. Nyomorúságok, komoly nélkülözések között, férjének méltatlan meghurcolásakor is tudta, hogy az áldások ajtaját, amit az Úr nyitott ki, semmiféle korszellem vagy hatóság sem zárhatja be. Ezért hívó lélekkel szánta oda magát a gyülekezet szolgálatára. Végezte a mindennapi

háttérmunkát, látogatott, lelkeket gondozott, szervezte a szolgáló közösség alkalmait.

b) Komolyan vette szolgálatba állító igéjét, a Józsuének adatott különleges kegyelmet: „én és az én házam népe az Úrnak szolgálunk.” Komolyan vette, amikor férje a romos parókia előtt kezét megfogva mondta, hogy ezt a házat gyermekek hangja fogja betölteni. Isten ígérete ebben is csodálatosan igazolódott: 6 gyermeke született, ebből 3 lelkipásztor és a többi is az Úrnak szolgál. Nevelte őket nagy hűséggel és szeretettel, és örvendezhetett 23 unokájának.

c) Isten Igéjét fiatalasszonykora óta hirdette az asszonyórákon és más helyeken. Mindezt nagy előkészülettel és avatott ismerettel tette. Legyen áldott a magvetés!

3./ Mély imaélete jelentette győztes életének igazi háttérját.

Talán nem mindenki tudta, hogy minden nap vastag imalistáját maga elé tartva vitte Ura elé mindazokat, akiket szívében hordozott. Komolyan vette Jézus szavait: „Kérjétek és adatik néktek!”

4./ Engedte, hogy a felülről jövő áldás mindenét feleméssze.

Az ő győztesen szolgáló életéhez nem illet a földi kincsek halmozása. Az áldással együtt minden kincsét másoknak adta. Tudta, Urának is csak egy köntöse maradt, minden más áldássá változott!

5./ Győztes életének utolsó hitelesítője testi szenvedése volt életének végén.

Talán ez titok a legnehezebben megérthető és feldolgozható. Miért kellett annyit szenvednie? Miért pont őneki kellett elhordoznia már-már méltatlannak tűnő helyzeteket élete végén? Anélkül, hogy minden titkot ismerhetnénk, tudjuk, hogy az ilyen próbatétel nem szokatlan ott, ahol Isten különösen nagy áldása lesz láthatóvá. Pál apostol mondja a korintusiaknak, hogy Isten kontrasztot állít az ő dicsőségének. Az apostol ilyeneket mond: „hogy el ne bizakodjam” ...

„nehogy valaki többnek tartson, mint amilyenek lát.” Talán elsősorban nekünk volt erre szükségünk, hogy meglássuk az esendő cserépedényt is. Hogy ne tévesszük össze az áldás forrását annak hordozójával. Így ragyogott fel Testvérünk életében az Úr kegyelme.

Emi néni ez utolsó harcát is hittel harcolta meg, és nagy lelki erővel viselt szenvedései után megbékélt arccal és lélekkel tért vissza megváltó Krisztusához.

Szolgáló életének nagy tanulsága, hogy a mi életünk is áldás forrásává lehet, csak vegyük komolyan Isten Igéjét, és szolgáljunk teljes, odaszánt étellel Neki!

Emléke legyen áldott! Nyugodjon békességben Isten örök kegyelmében és szeretetében!

Ámen

Kiss László
Lelkipásztor

Emmi néni emlékének szentelte a kórus június 10-i évzáró hangversenyét...

Kitekintő

Évfordulók 2007. február 1-től 2007. június 10-ig

Június 18.

1482 (525 éve történt)

A horvátországi Kamacicban megszületett Fráter György (eredeti nevén: Utiesenic, Martinuzzi) erdélyi kormányzó, királyi helytartó és római katolikus főpap, aki megkezdte Erdély és a vele határos területek (Partium) külön állammá szervezését

Június 19.

1862 (145 éve történt)

Amerika teljes területén megszüntették a rabszolgaságot.

Július 8.

1497 (510 éve történt)

Vasco da Gama elindult Indiába.

Július 16.

1342 (665 éve történt)

Trónra lépett I. (Nagy) Lajos magyar király (egyidejűleg Lengyelország királya), az első európai uralkodó, akinek serege nagy győzelmet aratott a törökök felett.

1342 (665 éve történt)

Visegrádon 54 éves korában meghalt I. Károly (Károly Róbert) magyar király, az Anjou-ház magyar ágának megalapítója, akinek háromszor kellett megkoronáztatnia magát.

Augusztus 3.

1492 (515 éve történt)

Kolumbusz Kristóf három hajóval elindult Spanyolországból, hogy eljusson Indiába. Ezen utazás során fedezte fel azt

a területet, amit ma Amerikának ismerünk, bár ő ezt nem tudta

Martinuzzi (Fráter) György **(1482 - 1551)**

Horvát származású nemes, eredeti neve: Utyeszenics, aki nagyszerű katonai, papi, politikai-diplomáciai képességekkel rendelkezett. Számtalan tisztséget töltött be: volt királyi tanácsos, helytartó, kormányzó és erdélyi vajda, élete utolsó évében megkapta az esztergomi érsek és a bíboros címeket is. Fiatalon még Corvin Jánost szolgálta, majd Szapolyai Jánost.

Szerette volna, ha a Mohács után kettőbe szakadt államot sikerül egyesíteni, ezért győzte meg Szapolyait, hogy halála esetén a Habsburgokat tegye meg örökösének (Váradi béke - 1538). 1540-től a csecsemő királyfi gyámja, s megvédi Budát az ostromló császáriaktól, majd 1542-vel kezdődően megszervezi az Erdélyi Fejedelemséget. Élete végéig Erdély legbefolyásosabb vezetője és

védelmezője. 1551-ben ráveszi Izabellát és fiát a lemondásra, s az Erdélyből való távozásra, ő maga pedig átadja Erdélyt a császáriaknak. Habsburg Ferdinánd egyfelől megjutalmazza, címekkel halmozza őt el, de ugyanakkor a császár emberei gyanakvóak a baráttal szemben, mert tartanak ettől a kiváló politikustól, aki mellesleg a törököknek is megküldi az erdélyiek adóját. Ezért Martinuzzit saját alvinci kastélyában a császáriak meggyilkolják.

Károly Róbert

A magyar történelem egyik legjelentősebb királya. Mindenkinek, aki magyar iskolában tanult, Károly Róbert nevéől először gazdasági reformjai jutnak az eszébe, amelyek kétségtelenül nagyon fontosak voltak hazánk történetében. Arany János balladája azonban a király uralkodásának egy sötét foltjára emlékeztet bennünket.

Zách Klára

Énekli egy hegedős a XIV-ik században
Királyasszony kertje
Kivirult hajnalra:
Fehér rózsá, piros rózsá...
Szőke leány, barna.

„Királyasszony, néném,
Az egekre kérném:
Azt a rózsát, piros rózsát
Haj, beh szeretném én!
„Beteg vagyok érte,
Szívdobogást érzek:
Ha meghalok, egy virágnak
A halottja lések!”

„Jaj! öcsém, Kázmér,
Azt nem adom százér’ –
Menj! haragszom... nem szégyelled?...
Félek, bizony gyász ér!

„Sietős az útam,
Reggeli templomra;
Ha beteg vagy, hát fekügy le
Bársony pamlagomra.” –

Megyen a királyné,
Megyen a templomba;
Szép virágok, deli szűzek
Mind követik nyomba.

Könyörögne, - nem tud,
Nem tud imádkozni;
Olvasóját honn feledé:
Ki megyen elhozni?

„Eredj fiam, Klára,
Hamar, édes lányom!
Megtalálod a térdeplőn,
Ha nem a diványon.”

Keresi a Klára,
Mégsem akad rája:
Királyasszony a templomban
Oly nehezen várja!

Keresi a Klára,
Teljes egy órája:
Királyasszony a templomban
De hiába várja.

Vissza se megy többé
Deli szűzek közzé:
Inkább menne temetőbe
A halottak közzé.

Inkább temetőbe,
A fekete földbe:
Mint ama nagy palotába
Ősz atyja elébe!

„Hej! lányom, lányom!
Mi bajodat látom?
Jöszte, borúlj az ölemre,
Mondd meg, édes lányom.”

„Jaj, atyám! nem - nem –
Jaj, hova kell lennem!
Hadd ölelem lábad porát, -

Taposs agyon engem...!”
Harangoznak délre,
Udvari ebédre;
Akkor mene Felicián
A király elébe.

A király elébe,
De nem az ebédre:
Rettenetes bosszuálló
Kardja volt kezébe’.

„Életed a lányért
Erzsébet királyné!”
Jó szerencse, hogy megváltja
Gyöngé négy ujjáért.

„Gyermekemért gyermek:
Lajos, Endre, halj meg!”
Jó szerencse, hogy Gyulafi
Rohan a fegyvernek.

Orlay Petrich Soma: Zách Felicián rátámad Károly Róbert magyar királyra

„Hamar a gazembert...
Fiaim, - Cselényi...!”
Ott levágák Feliciánt
A király cselédi. –

„Véres az ujjad,
Nem vérzik hiába:
Mit kívánsz most, királyi nőm,
Fájdalom díjába?”

„Mutató ujjamért
Szép hajadon lányát;
Nagy ujjamért legény fia
Borzasztó halálát;

„A más kettőért
Veje, lánya végét;
Piros vérem hullásaért
Minden nemzetségét!”

Rossz időket érünk,
Rossz csillagok járnak:
Isten ója nagy csapástól
Mi magyar hazánkat! -

1855

**„Az pedig az örök élet,
hogy megismerjenek
téged”
(János 17:3.)**

*Pesterzsébet, 2007-05-06
Takaró Tamás, esperes*

**„NE
AGGODALMASKODJATOK...”
Konfirmáció**

Alapige: Máté 6; 25, 33

Jézus mondja: „Azért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjetek. Avagy nem több-é az élet hogynem az eledel, és a test hogynem az öltözet? (...) Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.”

Kedves konfirmandusok, ünneplő családtagok, szeretett gyülekezet! A konfirmáció során, amikor készültünk erre a mai napra, tulajdonképpen ez alatt a rövid néhány hónap alatt, mindig csak egy dolgról beszéltünk, bármiről beszéltünk egyébként. És ez az egy dolog amiről mindig szövegtünk a

fiataloknak, egy személy, a Krisztus Jézus személye.

Azért róla szólt - végső soron bármiről beszéltünk is - a tanítás, mert az egész Biblia középpontjában Jézus Krisztus áll. Ahogy tegnap a beszámolón az egyik fiatal el is mondta, a Biblia ószövetségi része előremutat, jövendöli, meghirdeti hogy majd elérkezik Isten üdvözítő akarata, a Krisztus Jézus. Az Újszövetség pedig arról tesz bizonyosságot hogy ez a Jézus megérkezett, és hogy mit tett értünk. Ezért minden órán, tulajdonképpen miközben sok mindenről beszéltünk, végül is a Krisztus Jézusról beszéltünk. Az Ő személye a keresztyén egyház számára a legdöntőbb személy, és Isten ígéje azt tanítja nekünk hogy egyszer nekünk mindnyájunknak előtte meg kell jelennünk. Ezért beszélünk mindig Jézusról. A keresztyén igehirdetés Óróa szól.

Boldog az az ember aki már itt a földön, földi élete során lélek szerint találkozhat ezzel a Krisztus Jézussal. Mert egyszer mindenkinek találkoznia kell vele. Ennek a Jézusnak nagyon különös tanításai vannak, különös dolgokat mondott, és ezeket akkor kezdi igazán érteni az ember, amikor elkezd Isten gondolataiba belesimulni. Amíg nem kezdődik meg ez az Isten gondolataiba való belesimulás, addig az ember tulajdonképpen nem ért SEMMIT a Bibliából és nem ért semmit az egész vallásos életből, az egész keresztyénségből. Semmit nem ért.

Mert Isten gondolata mindig szembe megy a miénkkel. Egészen más – mondja a Biblia - Isten gondolata mint a miénk. Születetten tehát ellenkeznünk kell Isten szavával, és ezt is tesszük. Mert Isten gondolata szembe megy a miénkkel.

Most két olyan igeverset olvastam alapigeként, amiről röviden szeretnék szólni, amely két mondat is így szembe megy a józan ésszel, mindaddig amíg az ember nem kezdi érteni az Istent. Azt mondja Jézus hogy ne

aggodalmaskodjatok a ti életetek felől, hogy mit egyetek, mit igyatok, mibe öltözzetek. Hanem ehelyett keressétek először Istennek országát, minden nap, és keressétek az Ő igazságát. És ha ezt teszitek, akkor mindaz amiért aggódtok, megadatik néktek.

Óh, de jó lenne ezt a receptet egyszer kiváltani! Jól látta Jézus az életet amikor azt mondta hogy ne aggodalmaskodj a te életed felől? Nem éppen azt látjuk magunk körül, hogy szinte nincs semmi ami miatt ne kellene aggódnunk? Jól látta Jézus? Jól ismeri Jézus az ember szívét, a mi életünket, a sorsunkat, amikor azt mondja hogy te pedig ne aggodalmaskodj a te életed felől?

Akármerre nézünk csak aggódni volna okunk! A társadalomban azt látjuk hogy van egy nagyon komoly erkölcsi süllyedés. Aggasztó erkölcsi süllyedés van. Mert másként nem lehet ezt mondani akkor, amikor elfogadott lesz egy társadalom számára minden következmények nélkül, hogy a legfelsőbb szinttől kezdve lehet hazudni, lopni, csalni, törvénytelenül élni. Semmi következménye nem lesz. Mert elfogadjuk.

Az erkölcsi züllés jelei aggasztóak amelyek jelen vannak a mi társadalmunkban. A történelem nagy tanítómester és azt mondja a nagy birodalmi úgy buktak meg, hogy először belülről kezdtek tönkremenni, erkölcstelenedtek. És aztán eljött a pillanat, hogy összeomlott a váz és az a világ. Ezért az erkölcs kérdése döntő kérdés. Volna miért aggódnunk ha körülnézünk és az erkölcsökre nézünk.

Az értékek devalválódnak. Amiért még a nagyszüleink harcoltak, amit még a szüleink megbecsültek, azon a

gyermekünk egy jó része mosolyog, semminek nem tartja. Az értékek devalválódnak. Ezen belül a család intézménye mint hajdan volt talpköve, alapköve minden társadalomnak széthullóban van. Volna aggódnunk azért is, hogy növekszik a felszínes emberek száma. Akiket nem érdekel hogy mi van a dolgok mélyén. Volna okunk aggódni azért is, mert a fogyasztói idiotizmus egyre terjed. Vedd és add! Vesszük és esszük. Válogatás nélkül. Iparágak születnek a fogyasztói idiotizmusra. Nagyon jól megélnék belőle!

De van okunk aggódni az országosan növekvő szegénység miatt. Három és fél millió magyar testvérünk a szegénység küszöbén él. Ugye nem mondjuk hogy mindegy? Ugye nem intézhetjük el egy vállrándítással? Nem mindegy! És akkor még nem szóltam az egyéni életünk, a családi életünk, a házasesetünk, a szülő-gyermek kapcsolatunk számtalan olyan dolgáról amely miatt volna miért aggódnunk! És nem beszéltünk a világban történő nagy dolgokról amelyek miatt volna miért aggódnunk. És nem beszéltünk a természetben történő szörnyű dolgokról, amelyek miatt volna miért aggódnunk! És akkor megszólal Jézus és azt mondja: Ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől! Jól látja Jézus az életünket hogy ilyet mond? Jól ismeri Ő bennünket? Kedves testvérek! A kérdés az, hogy lehet-e ebben a világban aggodalom mentesen élni. Lehet-e valamennyire békében, biztonságban, nyugodtan élni? Lehet? Mielőtt megválaszolnánk, azt a kérdést is felteszem hogy gondolkozzunk együtt, hogy mi is az aggodás? Amikor Jézus azt mondja hogy ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől, mi is ez az aggodás? Az aggodás nem más, mint félelem attól a rossztól ami bekövetkezhet az életemben. És ez döntően a testünkről szól. Félünk a betegségektől, félünk a pénztelenségtől, félünk a kiszolgáltatottságtól, félünk a magánytól, a társtalanságtól, gonosz

emberektől, lelki ürességektől. A testünkről szól az aggodásunk.

Ne aggodjatok a ti életetek felől. Hogy lehet nem aggodva élni? Fontos ezt tudnunk, mert szembe kell néznünk az aggodás kísértésével minden nap a legkülönbözőbb élethelyzetekben. Jézus így válaszol a kérdésre, hogy lehet aggodás mentesen élni, ezt feleli: Egy folyamatos lelki többlettel lehet elkerülni. Maga Jézus mondja: nem több-e az élet mint a test, mint az étel, mint az öltözet? Nem több? Ez a több ez a keresztyén élet. Ez a Krisztus követése. Nem több az élet annál mint amitől naponta aggodunk, s ami mind a testünkkel van kapcsolatban? De több!

A mi drága konfirmandus fiataljaink a mai fogadalomtétellel ténylegesen is rálépnek a keresztyén útra, a Krisztus követés útjára. Már holnap le is léphetnek róla! Sokan ezt teszik. De ne tegyék! Pont az ellenkezőjét kérjük, kívánjuk, munkáljuk hogy tegyék. Hogy arra az útra amire ráléptek, a Jézus Krisztus követése, arról éppen hogy ne lépjenek le többé! Hogy az életükben megjelenjen ez a több! Megjelenjen ez a többlet, ami nélkül nagyon nehéz elviselni az életet. Ami nélkül könnyű összeroppanni a mindennapok terhe és súlya alatt. Ami nélkül az aggodalmaskodás szétszedi az ember fizikumát, idegrendszerét, családját, az egész életét, meglopja a boldogságát az örökös szorongás, félelem, aggodalom. Bizony az élet több mint a testünk.

Furcsa megoldást kínál Jézus hogy ez a több megjelenjen. Azt mondja: Keressétek Istennek országát és az Ő igazságát, és mindent megkaptok. Igen, kedves fiatalok kezdjétek naponta keresni Isten országát és az

Ő igazságát. Kezetekbe adjuk a Bibliát. A mai Istentisztelet végén a presbiter testvérek minden konfirmandusunk kezébe odaadnak egy Károli Bibliát.

Kedves, drága jelenlevő szülők! Gondoljátok végig közben hogy van-e otthon egyébként Biblia. Esetleg amikor konfirmált, vagy bérmálkozott valaki közületek, kapott-e? Vagy egyszer odaadta-e az édesapja, vagy az édesanyja, vagy egy drága nagyszülő az ő Bibliáját? Mi a sorsa otthon?

Keressétek először Isten országát, naponta az igéből a Bibliából! Naponta. Aztán keressétek Isten igazságát itt a templomban, az istentiszteleteken. A templomokat azért építettük hogy jöjjenek az emberek és keressék Isten országát és az Ő igazságát. És találjanak rá, és kiteljesedjen az életük, és boldog emberekké legyenek. És keressétek az ifjúsági közösségben, keressétek az úrvacsorai szentségében, a szentek közösségében.

És aki ezt teszi annak az életében az aggodalom helyén megszületik valami csodálatos dolog, bizalom az Istenben. Már nem a pénztárcámban bízom, nem a telefonszámokban amelyek összekötnek egy-egy tehetősebb baráttal, aki segít elintézni az ügyeket. Hanem összekötődik az életem az élő Istennel, a világmindenség teremtetőjével, az én megalkotómmal, aki engem szeret.

Aggodalom helyett bizalom. Naponta aggodó élet helyett ráhagyatkozás Istenre. Óh, de más lenne ennek a mi csodálatos magyar népünknek is az élete, a sorsa ha nem ment volna olyan messze a Bibliától, a templomtól, Istentől! Ha jobban merne bízni a világmindenség Urában! Óh, de más lenne az élet, de másként élnének a családjaink! De más lenne az otthonok levegője, légköre! De más lenne a házasságunk! De másként nevelnénk sokszor a gyerekeinket! Ha rá mernénk bízni Istenre. Aggodás helyett bizalom.

És ezzel fejezi be Jézus: És akkor mindazt megkapjátok ami miatt örökké aggódtok. Van a Szentírásban a 33.000 szép igevers közt egy ilyen is, Isten ezt mondja: Próbáljatok meg engem! Nem csak az öttalálatos sikerét lehet megpróbálni, nem csak egy-egy új receptet lehet kipróbálni. Isten azt mondja: Próbáljatok meg engem, hogy vagyok-e? Hogy Isten vagyok-e? Hogy hatalmam van-e? Próbáljatok meg engem!
Drága konfirmandusaink! Jézus úgy bocsát útra bennőtöket, hogy ezt üzeni, és ezt üzeni minden kedves ittlévőnek: Ne aggodalmaskodj a te életed felől, mit egyél mit igyál, mibe öltözködjél. Mert nem több-e az élet hogynem a test, hogynem az öltözet? Hanem keressétek Istennek országát, és az ő igazságát és mindent megkaptok amiért aggódnok kéne.

Kívánjuk hogy aggódo élet helyett Istenben bízó életékké legyetek!

Ámen!

Rendszeres gyülekezeti alkalmak nyáron:

Kedd 10 óra asszony bibliaóra

Csütörtök 10 óra bibliaóra

Vasárnap 10 óra felnőtt- és gyermekistentisztelet, valamint gyermekmegőrzés

A konfirmandusok

Nyári táboraink

Június 24-28 (vasárnap-csütörtök)
hittantábor 6-12 évesek számára,
Kiskunlacháza

Július 17-21 (kedd-szombat) országos
ifjúsági konferencia, Sárospatak

Július 23-30 (hétfő-hétfő) gyülekezeti ifi
tábor 16-26 éveseknek, Dömsöd

Augusztus 6-12 (hétfő-vasárnap)
gyülekezeti ifi tábor 12-16 éves fiatalok
számára Kiskunlacháza

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor